

جمهوری اسلامی ایران

Islamic Republic of Iran

ISIRI

730

1st/Revision

JAN 2002

مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران

Institute of Standards and Industrial Research of Iran

استاندارد ملی ایران

۷۳۰

تجدیدنظر اول

۱۳۸۰ دی ماه

**کائوچو - روش‌های تعیین دما، رطوبت و زمان لازم
برای رسیدن به شرایط ثبیت و آزمون**

*Rubber - Temperatures, humidites and times
for conditioning and testing*

نشانی مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران : کرج - شهر صنعتی، صندوق

پستی ۳۱۵۸۵-۱۶۳

دفتر مرکزی: تهران - بالاتراز میدان ولی عصر، کوچه شهید شهامتی، پلاک ۱۴

صندوق پستی ۱۴۱۵۵-۶۱۳۹

تلفن مؤسسه در کرج: ۰۲۶۱-۲۸۰۶۰۳۱-۸

تلفن مؤسسه در تهران: ۰۹۰۹۳۰۸-۹

دورنگار: کرج ۰۲۶۱-۲۸۰۸۱۱۴ تهران ۰۲۶۱-۲۸۰۸۸۰۲۲۷۶

بخش فروش - تلفن: ۰۲۶۱-۲۸۰۷۰۴۵ دورنگار: ۰۲۶۱-۲۸۰۸۷۰۴۵

پیام نگار: ISIRI.INFOC@NEDA.NET

بها: ۷۰۰ Rls

Headquarter : *Institute of Standards and Industrial Research of IRAN*

P.O. Box : 31585-163 Karaj - IRAN

Central office : NO.14, Shahid Shahamati St., Valiasr Ave. Tehran

P.O. Box : 14155-6139

Tel.(Karaj) : 0098 261 2806031-8

Tel.(Tehran) : 0098 21 8909308-9

Fax(Karaj) : 0098 261 2808114

Fax(Tehran) : 0098 21 8802276

Email : ISIRI.INFOC@NEDA.NET

Price : 700 Rls

آشنایی با مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران

مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران به موجب قانون، تنها مرجع رسمی کشور است که عهده‌دار وظیفه تعیین، تدوین و نشر استانداردهای ملی (رسمی) می‌باشد.

تدوین استاندارد در رشته‌های مختلف توسط کمیسیون‌های فنی مركب از کارشناسان مؤسسه، صاحبنظران مراکز و مؤسسات علمی، پژوهشی، تولیدی و اقتصادی آگاه و مرتبط با موضوع صورت می‌گیرد. سعی بر این است که استانداردهای ملی، در جهت مطلوبیت‌ها و مصالح ملی و با توجه به شرایط تولیدی، فنی و فرآوری حاصل از مشارکت آگاهانه و منصفانه صاحبان حق و نفع شامل: تولیدکنندگان، مصرفکنندگان، بازرگانان، مراکز علمی و تخصصی و نهادها و سازمان‌های دولتی باشد. پیش‌نویس استانداردهای ملی جهت نظرخواهی برای مراجع ذینفع و اعضای کمیسیون‌های فنی مربوط ارسال می‌شود و پس از دریافت نظرات و پیشنهادها در کمیته ملی مرتبط با آن رشته طرح و در صورت تصویب به عنوان استاندارد ملی (رسمی) چاپ و منتشر می‌شود.

پیش‌نویس استانداردهایی که توسط مؤسسات و سازمان‌های علاقمند و ذیصلاح و با رعایت ضوابط تعیین شده تهیه می‌شود نیز پس از طرح و بررسی در کمیته ملی مربوط و در صورت تصویب، به عنوان استاندارد ملی چاپ و منتشر می‌گردد. بدین ترتیب استانداردهایی ملی تلقی می‌شود که بر اساس مقادی مندرج در استاندارد ملی شماره «۵»^۱ تدوین و در کمیته ملی مربوط که توسط مؤسسه تشکیل می‌گردد به تصویب رسیده باشد.

مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران از اعضای اصلی سازمان بین‌المللی استاندارد می‌باشد که در تدوین استانداردهای ملی ضمن توجه به شرایط کلی و نیازمندی‌های خاص کشور، از آخرین پیشرفت‌های علمی، فنی و صنعتی جهان و استانداردهای بین‌المللی استفاده می‌نماید.

مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران می‌تواند با رعایت موازین پیش‌بینی شده در قانون به منظور حمایت از مصرفکنندگان، حفظ سلامت و ایمنی فردی و عمومی، حصول اطمینان از کیفیت محصولات و ملاحظات زیست محیطی و اقتصادی، اجرای بعضی از استانداردها را با تصویب شورای عالی استاندارد اجباری نماید. مؤسسه می‌تواند به منظور حفظ بازارهای بین‌المللی برای محصولات کشور، اجرای استاندارد کالاهای صادراتی و درجه‌بندی آن را اجباری نماید.

همچنین به منظور اطمینان بخشیدن به استفاده کنندگان از خدمات سازمان‌ها و مؤسسات فعال در زمینه مشاوره، آموزش، بازارسی، ممیزی و گواهی کنندگان سیستم‌های مدیریت کیفیت و مدیریت ریست محیطی، آزمایشگاه‌ها و کالیبر کنندگان وسایل سنجش، مؤسسه استاندارد اینگونه سازمان‌ها و مؤسسات را بر اساس ضوابط نظام تأیید صلاحیت ایران مورد ارزیابی فرارداده و در صورت احرار شرایط لازم، گواهی نامه تأیید صلاحیت به آنها اعطا نموده و بر عملکرد آنها نظارت می‌نماید. ترویج سیستم بین‌المللی بکاهای، کالیبراسیون وسایل سنجش، تعیین عبار فلزات گرانبهای و انجام تحقیقات کاربردی برای ارتقای سطح استانداردهای ملی از دیگر وظایف این مؤسسه می‌باشد.

**کمیسیون استاندارد کانوچو - روشاهای تعیین دما، رطوبت و زمان لازم برای رسیدن
به شرایط ثبت و آزمون
(تجدد نظر)**

سمت یا نمایندگی

سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی ایران

رئيس

مرشدی، آفاق

(فوق لیسانس مهندس شیمی)

اعضا

شرکت ایران تایر

حقانی، عmad الدین

(مهندس شیمی)

گمرک جمهوری اسلامی ایران

روحی پور، لیلا

(لیسانس شیمی)

دانشگاه آزاد اسلامی تهران - واحد مرکز

شهبازی، پریسا

(فوق لیسانس شیمی)

شرکت کیان تایر

نیکمرد تهرانی، صوفی

(مهندس شیمی)

دیگر

مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران

فتحی رشتی، ام البنین

(لیسانس شیمی)

پیشگفتار

استاندارد «کائوچو - روش‌های تعیین دما، رطوبت و زمان لازم برای رسیدن به شرایط ثبیت و آزمون، که نخستین بار در سال ۱۳۵۱ تهیه شد. این استاندارد بر اساس پیشنهادهای رسیده و بررسی و تأیید کمیسیون‌های مربوطه برای اولین بار مورد تجدیدنظر قرار گرفت و در یکصد و هفتاد و چهارمین جلسه کمیته ملی استاندارد شیمیابی و پلیمر مورخ ۱۳۷۹/۷/۲۴ تصویب شد. اینک این استاندارد به استناد بند ۱ ماده ۳ قانون اصلاح قوانین و مقررات مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران مصوب بهمن ماه سال ۱۳۷۱ بعنوان استاندارد ملی ایران منتشر می‌شود.

برای حفظ همگامی و هماهنگی با تحولات و پیشرفت‌های ملی و جهانی در زمینه صنایع، علوم و خدمات استانداردهای ملی ایران در موقع لزوم تجدیدنظر خواهد شد و هرگونه پیشنهادی که برای اصلاح و تکمیل این استاندارد ارائه شود در تجدیدنظر بعدی مورد توجه قرار خواهد گرفت. بنابراین برای مراجعة به استانداردهای ملی ایران باید همواره از آخرین تجدیدنظر آنها استفاده کرد.

در تهیه و تجدیدنظر این استاندارد سعی شده است که ضمن توجه به شرایط موجود و نیازهای جامعه، در حد امکان بین این استاندارد و استانداردهای بین‌المللی و استاندارد ملی کشورهای صنعتی و پیشرفت‌های هماهنگی ایجاد شود.

منابع و مأخذی که برای تهیه این استاندارد به کار رفته به شرح زیر است:

۱- استاندارد ملی ایران ۱۳۵۰:۷۳۰ - شرایط جوی استاندارد برای آماده کردن و آزمون تکه‌های آزمودنی لاستیک

2- ISO 471 : 1995 - Rubber - Temperatures , humidities and times for conditioning and testing

کانوچو - روش‌های تعیین دما، رطوبت و زمان لازم برای رسیدن به شرایط ثبت و آزمون^۱

۱ هدف و دامنه کاربرد

هدف از تدوین این استاندارد روش‌های تعیین دما، رطوبت و زمان برای رسیدن به شرایط ثبت و آزمون انواع آزمونهای کائوچو است. این استاندارد برای شرایط خاص و لوازم خاص کاربرد ندارد. این استاندارد دارای مشخصاتی است که فاصله زمانی بین تهیه آزمونه تا انجام آزمون و حتی محصولات را در بر می‌گیرد. این مشخصات به منظور بهبود تکرار پذیری نتایج آزمون و به حداقل رساندن عدم توافق تولیدکننده و خریدار است.

یادآوری : شرایط ثبت برای هر آزمون به طور مجزا لازم است و باید در روش آزمون مربوط بیان شود.

۲ مراجع الزامی

مدارک الزامی زیر حاوی مقرراتی است که در متن این استاندارد به آنها ارجاع داده شده است. بدین ترتیب آن مقررات جزوی از این استاندارد محسوب می‌شود. در مورد مراجع دارای تاریخ چاپ و / یا تجدیدنظر، اصلاحیه‌ها و تجدیدنظرهای بعدی این مدارک مورد نظر نیست. معهداً بهتر است کاربران ذینفع این استاندارد، امکان کاربرد آخرین اصلاحیه‌ها و تجدیدنظرهای مدارک الزامی زیر را مورد بررسی قرار دهند. در مورد مراجع بدون تاریخ چاپ و / یا تجدیدنظر، آخرین چاپ و / یا تجدیدنظر آن مدارک الزامی ارجاع داده شده مورد نظر است.

استفاده از مراجع زیر برای کاربرد این استاندارد الزامی است.

1- ISO 554 : 1976 , Standard atmospheres for Conditioning and / or testing Specification.

2- ISO 139 : 1973 , Textiles - Standard atmospheres for conditioning and testing.

3- ISO 3383 : 1985 , Rubber - General direction for achieving elevated or subnormal temperature for test purposes.

۳ اصطلاحات و تعاریف

در این استاندارد اصطلاح و/یا واژه با تعریف زیر به کار می‌رود:

۱-۲ شرایط ثبیت: عبارت است از قرار دادن کالوچو در یک دما و یا رطوبت مشخص برای یک فاصله زمانی معین بلا فاصله قبل از انجام آزمون به منظور بهبود تکرارپذیری نتایج آزمون.

۴ دمایا و رطوبت‌ها

۱-۴ دمای استاندارد آزمایشگاه

دمای استاندارد آزمایشگاه باید ۲۳ درجه سلسیوس یا ۲۷ درجه سلسیوس باشد.

یادآوری: در کشورهای معتدل^۱، دمای استاندارد آزمایشگاه معمولاً ۲۳ درجه سلسیوس است و در کشورهای گرمسیری^۲، دمای استاندارد آزمایشگاه معمولاً ۲۷ درجه سلسیوس است.

۲-۴ رطوبت استاندارد آزمایشگاه

در صورتیکه کنترل دما و رطوبت با هم مورد نیاز باشد، رطوبت استاندارد آزمایشگاهی در ۲۳ درجه سلسیوس^۰ درصد یا در دمای ۲۷ درجه سلسیوس ۶۵ درصد رطوبت نسبی باید باشد. در موارد

۱- Temperate Countries

۲- Tropical Countries

خاص زمانیکه نیاز فنی به وجود منسوج^۱ باشد، ترکیبی از دمای ۲۰ درجه سلیسیوس و رطوبت نسبی ۶۵ درصد باید به طور واضح درگزارش آزمون بیان شود (به استاندارد بند ۱-۲ رجوع شود).

۳-۴ سایر شرایط

۱-۳-۴ زمانیکه کنترل دما و رطوبت لازم نیست، از دما و رطوبت معمول محیط باید استفاده شود.

۴-۳-۴ در صورتیکه بنابه دلایل فنی شرایط مشخص شده دیگری بکار رود (مانند زمانیکه دما پایین تر از معمول یا بالاتر از آن است) باید ترجیحاً مقدار دما از مقادیر زیر انتخاب شود:

الف: (۸۰، ۸۵، -۷۰، -۵۵، -۴۰، -۲۵، -۱۰ یا ۱۰) درجه سلیسیوس.

ب: (۴۰، ۴۵، ۵۰، ۵۵ یا ۱۰۰) درجه سلیسیوس.

ج: (۱۲۵، ۱۵۰، ۱۷۵، ۲۰۰، ۲۲۵، ۲۴۵ یا ۳۰۰) درجه سلیسیوس.

۵ دوره آزمون

فاصله زمانی لازم برای به دست آوردن هر تغییر خاص در یک آزمونه کائوچویی، به مقدار زیادی بستگی به نوع کائوچو، ترکیبات آن، حالت پخت و طبیعت محیط آزمون دارد.

زمانیکه یک بررسی جامع مورد نیاز است معمولاً تغییرات به وسیله فواصل زمانی مشخص اندازه گیری می شود. برای کنترل، دستورالعمل مشخصی لازم نیست و صرفاً یک فاصله زمانی ساده می تواند کافی باشد. در هر دو حالت، توصیه می شود که فواصل زمانی لازم برای انجام آزمون ترجیحاً از مقادیر زیر انتخاب شوند:

الف: ۸ یا ۱۶ ساعت.

ب: ۲۴، ۴۸ یا ۷۲ ساعت.

پ: ۱۶۸ ساعت یا ۷ روز.

۶ رواداری‌ها^۱

۱-۶ دما

۱-۶ برای دمای استاندارد آزمایشگاه طبق مشخصات بند (۱-۴) رواداری مجاز باید ± 2 درجه سلسیوس باشد اگر رواداری بسته‌تری مورد نیاز باشد باید مقدار $1 \pm$ درجه سلسیوس را در نظر گرفت. میزان رواداری بکار رفته برای میانگین دمای محیط باید به میزان رواداری بکار رفته برای دمای مورد نظر باشد.

۲-۶ برای دمای مشخص شده در بندۀای (۲-۳-۴-الف) و (۲-۳-۴-ج) مقدار رواداری مجاز باید $2 \pm$ درجه سلسیوس باشد و برای دمای مشخص شده در بند (۲-۳-۴-ب) مقدار رواداری مجاز باید $1 \pm$ درجه سلسیوس باشد. در تمام حالات میزان رواداری برای دمای متوسط محیط باید با مقدار بکار رفته برای دمای معین شده، یکسان باشد.

یادآوری - در جاییکه انجام تکرار پذیری نتایج آزمون لازم باشد می‌توان مقدار رواداری را بسته‌تر در نظر گرفت.

۲-۶ رطوبت نسبی

برای رطوبت‌های نسبی استاندارد مشخص شده در (بند ۲-۴)، رواداری مجاز باید ± 5 درصد رطوبت نسبی باشد.

اگر یک رواداری بسته‌تر مورد نیاز باشد باید مقدار مجاز رواداری $2 \pm$ درصد رطوبت نسبی باشد. میزان رواداری برای میانگین رطوبت نسبی محیط باید با مقدار رواداری بکار رفته برای رطوبت نسبی معین شده، یکسان باشد.

۳-۶ دوره آزمون

- ۱-۳-۶ برای دوره‌های آزمون مشخص شده در بند (۵-الف)، رواداری مجاز باید $\pm ۰/۲۵$ ساعت باشد.
- ۲-۳-۶ برای دوره‌های آزمون مشخص شده در بند (۵-ب)، رواداری مجاز باید $۰/۴۰ - ۰/۲$ ساعت باشد.
- ۳-۳-۶ برای دوره‌های آزمون مشخص شده در بند (۵-ج)، رواداری مجاز باید $۰/۲ \pm ۰/۲$ ساعت باشد.
- ۴-۳-۶ در حالاتی که برای نتایج عملی رواداری بسته‌تری مورد نیاز باشد، باید بر اساس روش آزمون بیان شوند.

۷ فواصل زمانی بین آماده‌سازی مواد و انجام آزمون

- ۱-۷ برای تمام آزمونها، حداقل زمان بین آماده‌سازی مواد و انجام آزمون باید ۱۶ ساعت باشد. زمانیکه آزمونها از محصول بریده شوند یا در جاییکه کل محصول مورد آزمون قرار گیرد ممکن است، زمان بررسی بیشتر از ۱۶ ساعت باشد. در این حالات حداقل زمانها باید با مشخصات محصول و / یا روش آزمون داده شود.
- ۲-۷ برای آزمونهایی غیر از محصول نهائی، حداقل زمان بین آماده‌سازی مواد و انجام آزمون باید چهار هفته باشد و در صورتیکه برای انجام آزمونهای مقایسه‌ای بررسی‌های بیشتری لازم باشد. زمان بیشتری مورد نیاز خواهد بود و آزمون باید در همان وقته زمانی در نظر گرفته شده انجام شود.
- ۳-۷ برای آزمونهای محصول نهائی، فاصله زمانی بین آماده‌سازی محصول و انجام آزمون باید از سه ماه بیشتر باشد. در سایر حالات آزمونها باید در مدت ۲ ماه از تاریخ دریافت محصول توسط خریدار انجام شوند.

۴-۷ این مشخصات فقط به آزمونهای مواد کائوچوبی اولیه و آزمونهای محصول در هر دو مرحله اولیه و تحویل مربوط می‌شوند. آزمونهای اختصاصی برای سایر اهداف ممکن است در هر زمانی انجام شوند. به عنوان مثال مواردی مانند: کنترل فرآیند یا بررسی تأثیر شرایط انبارداری نامطلوب روی یک فرآورده. باید به طور آشکار در گزارش آزمون بیان شوند.

شرایط ثبت

۸

۱-۸ زمانیکه هم دما و هم رطوبت مشخص شده‌اند، زمان شرایط ثبت نباید کمتر از یک دوره ۱۶ ساعته قبل از انجام آزمون باشد.

۲-۸ زمانیکه یکی از دمای استاندارد آزمایشگاهی مشخص شده، بدون نیاز به کنترل رطوبت، زمان ثبت نباید کمتر از یک دوره سه ساعته قبل از انجام آزمون باشد.

۳-۸ زمانیکه دما غیر از دمای استاندارد آزمایشگاهی باشد، بدون نیاز به کنترل رطوبت، زمان ثبت باید یک دوره زمانی کافی برای به تعادل رسیدن دمای کائوچو به دمای محیط باشد یا دوره زمانی مورد نیاز با مشخصاتی که آزمون مواد و محصول را در بر گیرد، باشد.

راهنمای انتخاب زمان ثبت که اطمینان از به تعادل رسیدن می‌دهد (طبق استاندارد بند ۲) است.

۴-۸ در طی دوره ثبت، آزمونهای کائوچو یا محصول باید به دور از هرگونه تشکیل / کرنش^۱ وارد بروند.

۵-۸ به جز موارد مشخص شده، آزمون و محصول باید دور از نور باشد.

آزمون

۹

به جز موارد مشخص شده، آزمون باید در همان دما و رطوبتی که نمونه در آن ثبیت شده انجام شود.

یادآوری - آزمونهای ثبیت شده در یکی از دمایا و رطوبت‌های استاندارد آزمایشگاهی مشخص شده در بندهای (۱-۴) و (۲-۴) ممکن است بلا فاصله بعد از ثبیت، آزمون شوند. از شرایط ثبیت مشخص شده در بند (۱-۳-۴) در حالاتیکه تغییرات نتایج در مقدار دما و رطوبت در نتایج آزمون مؤثر نباشد می‌توان استفاده نمود.

گزارش آزمون

۱۰

گزارش آزمون باید شامل موارد زیر باشد:

- ۱-۱۰ شماره استاندارد ملی ایران که بر اساس آن این آزمون انجام می‌شود.
- ۲-۱۰ دما، یا دما و رطوبت بکار برده شده برای شرایط ثبیت.
- ۳-۱۰ دوره ثبیت.
- ۴-۱۰ فواصل زمانی بین آماده‌سازی مواد و آزمون.
- ۵-۱۰ دما، یا دما و رطوبت نسبی بکار برده شده برای آزمون.
- ۶-۱۰ مقدار رواداری دما و رطوبت نسبی بکار برده شده برای آزمون.